

1988, 18. května – Sdělení VONS č. 767 „Zdravotní stav I. Polanského vzbuzuje obavy“ o špatném zdravotním stavu Ivana Polanského stíhaného ve vazbě pro trestný čin podvracení republiky.

Dvaapadesátiletý Ivan Polanský (viz sdělení č. 706 a 748)¹ je již více než šest měsíců držen ve vazbě za vydávání náboženského samizdatu. Generální prokurátor ČSSR odpověděl JUDr. Jánovi Čarnogurskému a RNDr. Františku Mikloškovi na jejich podání ve prospěch obžalovaného rozkladem, v němž uvádí, že v průběhu vyšetřování byl trestný čin podpory a propagace fašismu (§ 260 tr. z.) překvalifikován na trestný čin podvracení republiky ve větším rozsahu (§ 98 dost. 1, 2b) a že se v obžalobě vůbec nevyskytují jména Tiso ani Hlinka, problém klerofašismu pak jen zcela okrajově – námitky stěžovatelů jsou prý proto bezpředmětné.² Obžaloba proti I. Polanskému byla již vskutku podána, brzy na to však byla vrácena prokurátorovi: není nám zatím známo, zda ji prokurátor vzal zpět nebo zda byla odmítnuta soudem.

I. Polanský, který již kdysi prodělal infarkt, má při užívání léků krevní tlak 120/215. V souvislosti s dlouhodobou vazbou se připojily i další zdravotní komplikace. Jeho žádostem, aby mu bylo pro vážný zdravotní stav přerušeno trestní stíhání nebo aby byl alespoň hospitalizován ve vězeňské nemocnici, nebylo zatím vyhověno.

Nekonečné prodlužování vazby,³ původní použití „neobhájitelného“ paragrafu podpory a propagace fašismu a následná ještě přísnější překvalifikace prozrazují, že v případě I. Polanského vůbec neběží o spravedlnost, nýbrž o exemplární potlačení nezávislé samizdatové aktivity. I. Polanský je naprosto nevinný, a pokud se politická situace nezmění k horšímu, těžko může být někdy odsouzen. Vyšetřovací orgány se však domnívají, že mohou nekonečně protahovat jeho vazbu a že tím mnoho jeho spoluobčanů odradí od toho, aby se chovali jako skuteční, plnoprávní občané.

Důrazně upozorňujeme příslušné orgány, že život I. Polanského je vážně ohrožen.⁴

Informace o Chartě, r. 11, 1988, č. 11, s. 4.

POZNÁMKY

¹ Dokumenty č. 709 a 751. K případu Ivana Polanského viz dále sdělení VONS č. 773, 777, 789, 791, 854 a 865, dokument č. 776, 780, 793, 795, 858 a 869.

² Otevřený dopis Jána Čarnogurského a Františka Mikloška generálnímu prokurátorovi ČSSR Jánu Feješovi byl publikován v článku „Na obranu I. Polanského“, který vyšel v exilovém časopise *Horizont* 17, 1988, č. 2 (březen–duben), s. 2. Ve stejném časopise vyšel později také článek Antona Hlinky věnovaný tomuto případu „Slovensko stojí na strane Polanského“, *Horizont* 17, 1988, č. 5 (září–říjen), s. 5.

Výše uvedený otevřený dopis nebyl jediným příkladem zájmu o Polanského osud. Heřman Chromý se 13. 6. 1988 obrátil na předsednictvo ÚV KSČ se žádostí o zastavení trestního stíhání I. Polanského a jeho propuštění na svobodu. Zpráva o tomto dopisu byla publikována in: *Informace o Chartě 77, r. 11, 1988, č. 13, s. 19.*

Skupina občanů se 29. 5. 1988 obrátila na předsedu senátu Krajského soudu v Banské Bystrici JUDr. Arnošta Škorpila s peticí obsahující vyjádření k Polanského případu, žádost o zastavení jeho trestního stíhání a propuštění z vězení. Další petice z 1. 6. 1988 adresovaná Škorpilovi obsahovala žádost o odvolání obžaloby proti Polanskému a jeho propuštění z vězení. Tyto petice, na nichž je jako místo vydání uváděna Nová Dubnica, jsou uloženy in: LP, Sb. VONS, inv. č. 253, sign. IV/6, kart. 41.

³ Na Polanského, který byl zadržován ve vazbě od 5. 11. 1987, podal obžalobu z trestného činu podvracení republiky zástupce krajského prokurátora v Banské Bystrici JUDr. Jozef Ondruš 12. 4. 1988. Obžaloba je uložena in: Archiv ÚPN, f. KS ZNB ŠtB Banská Bystrica, Vyšetrovacie zväzky, vyšetrovací spis k případu Ivana Polanského, sign. V 5395; též LP, Sb. VONS, inv. č. 253, sign. I/2, kart. 41.

⁴ K dalšímu vývoji kauzy Ivana Polanského srov. sdělení VONS č. 773, 777, 789, 791, 854 a 865, dokumenty č. 776, 780, 793, 795, 858 a 869.